

ANTOINE HAUTE COUTURE

Blijspel in drie bedrijven

door

FRANS AKKERSDIJK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ANTOINE HAUTE COUTURE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANS AKKERSDIJK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN (in volgorde van opkomst):

Erik - etaleur, ± 22 jaar

Yvette - eerste verkoopster, ± 40 jaar

Sylvie - leerling-verkoopster, ± 20 jaar

Antoine - modeontwerper, ± 40 jaar

Barones Josephine van Swinkelen Maasdam - klant, ± 50 jaar Robert -
coupeur, ± 20 jaar

Lady Elizabeth Bickham - klant, ± 40 jaar

Marga van Raaphorst - klant, ± 40 jaar

Alie de Vries-Donkersloot - klant, ± 40 jaar

DECOR:

Het decor stelt een chique damesmodezaak voor, met enige rekken kleding, een zitje met twee of drie kleine stoeltjes en een tafeltje, een zuil met daarop de telefoon. Aan de muur zijn enige kledingstukken geëtaleerd. Links bevindt zich een deur naar buiten. Rechts een deur naar de paskamer.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat, is Erik bezig een jurk te etaleren, na enige tijd komt madam Yvette binnen.

Yvette: Goedemorgen, Erik!

Erik: Morgen, madam.

Yvette: Ga je de hele salon opnieuw decoreren?

Erik: Nee, alleen deze jurk, die was er gisteren afgehaald.

Yvette: Oh ja.

Erik: Als ik hier klaar ben, ga ik de kleine etalage doen.

Yvette: Weet je al wat daar in moet?

Erik: Ja, dat heeft monsieur Antoine mij gisteren al gegeven.

Yvette: Gisteren al? Waarom? Komt hij vandaag niet?

Erik: Dat weet ik niet. Ik hoop het niet.

Yvette: Hoe bedoel je?

Erik: Nou, als hij niet komt, kan ik tenminste lekker doorwerken!

Yvette: Kan je dat als hij er is dan niet?

Erik: Oh nee, dan loopt hij de hele dag om mij heen te draaien en maar roepen: "Oh, wat arrangeer je dat beeldig" - tikje hier - "Oh, wat komt die robe zo mooi uit" - aaitje daar - "Wat heb je die kleuren prachtig bij elkaar gezocht" - kneepje hier. Ik word er doodziek van.

Yvette: Zeg je daar dan niets van?

Erik: Dat durf ik niet.

Yvette: Onzin, als je dat niet wilt, moet je er iets van zeggen.

Erik: U heeft makkelijk praten.

Yvette: Hoezo?

Erik: Stel dat ik er wat van zeg en hij gooit me eruit. Wat moet ik dan? Probeer als etaleur maar eens een ander baantje te vinden. Dat lukt nooit.

Yvette: Zal ik het dan zeggen?

Erik: Durft u dat?

Yvette: Natuurlijk, mij ontslaat hij niet.

Erik: Dat weet je maar nooit, hij kan soms zo raar reageren.

Yvette: Hij kan zich geen ruzie met mij permitteren.

Erik: Waarom niet?

Yvette: Ik weet teveel van hem.

Erik: Oh, ja? Wat dan?

Yvette: Dat vertel ik aan niemand, dus ook aan jou niet.

Erik: Jammer. (*Sylvie komt op*)

Sylvie: Goedemorgen, madame. Morgen, Erik.

Erik: Morgen.

Yvette: Goedemorgen, Sylvie, ben je niet een beetje laat?

Sylvie: Ik weet het, maar ik lijd aan de grote versuffing vanmorgen.

Yvette: Hoezo?

Sylvie: Ik was op weg hiernaartoe met de tram en toen moest ik weer naar huis.

Yvette: Waarom?

Sylvie: Ik had twee verschillende schoenen aan.

Erik: Ja, dat is wel de grote versuffing!

Yvette: Hoe kwam dat? Dat verstrooide, bedoel ik?

Sylvie: Ik heb vannacht maar drie uur geslapen.

Erik: Ja, daar zou zelfs een paard suf van worden.

Yvette: Drie uur geslapen!! Wat heb je dan in hemelsnaam gedaan?

Sylvie: Ik heb gisteravond bij Robert gegeten.

Erik: Allemachtig!! Had hij de spruiten een voor een opgezet?

Sylvie: Doe niet zo idioot, natuurlijk niet. We hebben heerlijk gegeten. Robert kan fantastisch koken.

Yvette: Dat geloof ik graag, maar zo'n etentje hoeft toch niet de hele nacht te duren?

Sylvie: Het eten heeft ook niet zo lang geduurd, maar we hebben zitten praten en ineens was het vier uur en toen moest ik nog naar huis.

Erik: Waarom ben je dan niet bij hem blijven slapen? Dat was toch veel makkelijker geweest, hij woont hier om de hoek!

Sylvie: Dat kon ik niet meer na dat gesprek van vannacht.

Yvette: Hoezo?

Sylvie: U weet toch wat ik voor hem voel, nou en vannacht bleek dat ik dat wel kon vergeten.

Erik: Oh ja?

Sylvie: Ja, na een heleboel drank vertelde hij me dat hij niets om vrouwen gaf, maar verliefd was op een man.

Erik: Daar kijk ik nou helemaal niet van op.

Sylvie: Hoe bedoel je dat?

Erik: Zelfs Ray Charles kan zien dat hij zo is.

Sylvie: Wat een gemene rotopmerking!

Yvette: Nou ja. Erik zegt het misschien een beetje cru, maar hij heeft wel gelijk.

Sylvie: Had u het dan ook gemerkt?

Yvette: Ja, natuurlijk!

Sylvie: Waarom heeft u dat nooit gezegd?

Yvette: Omdat het mij absoluut niets kan schelen.

Sylvie: Wat wilt u daarmee zeggen?

Yvette: Omdat het me niet interesseert of Robert iets moois met een man, een vrouw of een postzegelverzameling heeft.

Erik: Zeg, Sylvie, op wie is Robert nu eigenlijk verliefd?
Sylvie: Ik wist niet wat ik hoorde. Op de baas!!!
Erik: Wat!!! Op monsieur Antoine???
Sylvie: Ja, wat ziet hij in zo'n ouwe man?
Yvette: Niet overdrijven, Sylvie, zo oud is monsieur Antoine niet.
Sylvie: Niet oud? Hij is toch over de veertig!
Yvette: Nou en? Dat ben ik ook.
Sylvie: Dat is precies wat ik bedoel.
Yvette: Wat bedoel je precies, Sylvie?
Sylvie: Dat dat dat... u beter bij monsieur Antoine past dan Robert.
Yvette: Kind, laat ik je vertellen dat ik twintig jaar geleden mijn
neus net zo gestoten heb als jij.
Erik: U!! Was u verliefd op de baas?
Yvette: Smoor.
Erik: Hoe is het mogelijk?
Yvette: Is Robert er eigenlijk al?
Erik: Ik heb hem nog niet gezien.
Yvette: Die ligt vast nog in zijn bed. Ik zal hem wel even bellen. *(gaat naar de telefoon, draait een nummer, het duurt even voordat de telefoon wordt opgenomen)* Goedemorgen, Robert, het is bijna tien uur, kom je nog werken vandaag... Ja, bijna tien uur... Ja, als je om vier uur naar bed gaat, kan ik me voorstellen dat je denkt dat het pas zes uur is. Ik zou er maar uit komen en pijlsnel hiernaartoe komen... Nee, niks rustig, je hebt nog werk genoeg!... Wat geen werk? En die jurk van lady Bickham dan? ...Nee, dat heeft de tijd niet! Die komt ze vanmiddag halen. ...Robert, het kan me niet schelen of jij het een Engelse kapsonestruut vindt, ze heeft die jurk drie weken geleden gekocht en ik vind het logisch dat ze hem vandaag wil hebben. Zo'n grote verandering is het niet!... Wat??? Heb je hoofdpijn? Dat kan me niks schelen, neem maar een aspirientje en zorg dat je zo gauw mogelijk hier bent... Nee! Je zet niet eerst koffie! Koffie drink je maar hier... Ja, tot zo.
Sylvie: Ach, die jongen, ik vind het zielig.
Yvette: Wat zielig? Stel je niet aan. Jij ging toch ook laat naar bed en je was hier toch ook op tijd?
Sylvie: Ja, maar toch...
Yvette: Niet zeuren, ga maar koffiezetten als je wilt.
Sylvie: Goed, madam. *(gaat af)*
Erik: Wat een schat is het toch.
Yvette: Vind je?
Erik: Oh, al jaren.
Yvette: Doe daar wat aan.

Erik: Iets aan doen? Wat dan?

Yvette: Vraag of ze komt eten.

Erik: Zou ze komen, denkt u?

Yvette: Ja, dat weet ik ook niet.

Erik: Dat durf ik nooit.

Yvette: Stel je niet zo aan! Ze kan niet meer dan nee zeggen.

Erik: Ja, dat is waar. Maar dan heb ik toch nog een probleem.

Yvette: Wat nou weer? *(Antoine op)*

Erik: Ik kan niet koken.

Antoine: Oh, Erik, je mag best bij mij komen eten, hoor!

Erik: Dank u, maar daar hadden we het niet over.

Yvette: Goedemorgen.

Antoine: Goedemorgen, mes enfants.

Yvette: Allemachtig, hij krijgt vaderlijke gevoelens!

Antoine: Hoe komt u daar nou bij?

Yvette: Waarom noemt u ons dan uw kinderen?

Antoine: Toen ik wakker werd vanmorgen, moest ik aan mijn tijd in Parijs denken. En als ik aan Parijs denk, denk ik altijd aan mijn leerjaren bij Chanel en madame Chanel - Coco, zal ik maar zeggen - noemde ons leerlingen als ze in een goede bui was altijd mes enfants. *(Erik heeft intussen zijn spullen bij elkaar gezocht en wil af gaan)*

Erik: Ik dacht dat u bij Dior gewerkt had?

Antoine: Heb ik ook, maar ook bij Chanel. Waar ga je naartoe?

Erik: Ik ga de kleine etalage doen.

Antoine: Goed, jongen, ik kom straks wel even kijken.

Erik: Ja, monsieur. *(gaat af. Antoine kijkt hem na. Als zij samen zijn, tutoyeren Antoine en Yvette elkaar, maar met anderen erbij is het monsieur en madame)*

Antoine: Wat een beeldje, hè?

Yvette: Ja, het is een leuke jongen, maar je moet hem niet lastigvallen, daar is hij niet van gediend.

Antoine: Heeft hij zich bij jou over mij beklagd?

Yvette: Niet beklagd, wel gezegd dat hij die belangstelling niet op prijs stelt.

Antoine: Wat een verbeelding! Hoe durft hij ook maar te denken dat ik, de grote Antoine, zo'n snotjongen van een etaleur achterna loop. Dat is gelukkig niet nodig, er zijn er genoeg die mij...

Yvette: Spaar me, ik ben helemaal niet geïnteresseerd in je veroveringen. Bovendien, waar haal je de verbeelding vandaan?

Antoine: Geloof je soms niet dat er genoeg jongens zijn die mij achterna lopen?

Yvette: Dat bedoel ik niet, ik heb het over je zogenaamde werken bij

Chanel en Dior. De enige keer dat jij in Parijs bent geweest, was vijf dagen met een bus, volpension!

Antoine: Goed, ik geef toe dat ik... *(Sylvie komt op)*

Sylvie: Goedemorgen, monsieur.

Antoine: Goedemorgen, ma petite.

Sylvie: De koffie is klaar en de barones komt eraan.

Antoine: Welke barones?

Sylvie: Van Swinkelen Maasdam.

Antoine: Mon dieu, dat kan ik niet hebben op mijn nuchtere maag, madame, ik ben er niet. Sylvie, ik ga met jou koffiedrinken.

Yvette: Denkt u dat ik wel zin heb in barones Josephine?

Antoine: U zult wel moeten, we kunnen moeilijk een bordje "gesloten" op de deur hangen.

Yvette: Goed, ik offer me wel weer op, maar Sylvie, als je koffiegedronken hebt kom je hier, barones of niet!

Sylvie: Goed, madame. *(Sylvie en Antoine gaan af)*

Yvette: Zou Robert er al zijn? Even vragen. *(gaat naar de telefoon en belt)* Erik, heb jij Robert al binnen zien komen? Nee? Die stommeling, als de baas erachter komt, zitten we allemaal in de ellende. Erik, doe me een lol, loop even naar zijn huis en haal hem z'n bed uit! *(Josephine komt op)* Ja, maar schiet wel een beetje op! *(legt de telefoon neer)* Goedemorgen, mevrouw, ik weet wat u komt doen.

Jos: Goedemorgen, madame Yvette. Hoe bedoelt u dat u weet wat ik kom doen?

Yvette: U komt natuurlijk de blouse ruilen die meneer voor u gekocht heeft.

Jos: Welke meneer en over welke blouse heeft u het?

Yvette: Die zachtgroene, die meneer de baron eergisteren gekocht heeft. Ik was al bang dat het niet de juiste keuze was, want zachtgroen past helemaal niet in uw garderobe en bovendien, u bent wel slank maar maatje zesendertig zal bij u toch wel een beetje trekken.

Jos: Wat zegt u? Heeft mijn man een groene blouse in maat zesendertig gekocht?

Yvette: Ja, mevrouw.

Jos: En heeft hij gezegd dat die blouse voor mij was?

Yvette: Juist, mevrouw.

Jos: Wel heb ik van mijn leven! Mag ik even bellen?

Yvette: Natuurlijk, mevrouw. Zal ik even weggaan?

Jos: Niet nodig, blijft u maar gerust hier, iedereen mag horen wat ik te zeggen heb. *(loopt naar de telefoon)* Groene blouse, poeh! *(draait een nummer)* In maat zesendertig, poeh! Met mevrouw van Swinkelen Maasdam, mag ik mijn man even?... Dank u... Ja juffrouw de Vries,

met mevrouw van Swinkelen Maasdam, mijn man alstublieft... Wat zegt u?... Kan me niet schelen, verbindt u maar door!... Oh, mag hij niet gestoord worden. Doe het toch maar. Heeft hij u verboden telefoongesprekken door te geven? Nou, ik denk niet dat dat voor mij geldt!... Wat??? Heeft hij erbij gezegd dat hij speciaal niet door mij gestoord wil worden? ...Juffrouw, nu verbindt u me door of ik zal er persoonlijk voor zorgen dat u morgen de ambtenaren van het Arbeidsbureau moet storen met uw ontslagbrief. *(tegen Yvette)* Het kan lang of kort duren, maar ik krijg toch altijd m'n zin. *(in telefoon)* Theodore, met mij... Wie mij is? Je vrouw natuurlijk! Josephine, wie had je anders gedacht? Wat is dit voor onzin? Waarom mag dat mens, die secretaresse van je, me niet doorverbinden met jou? ...Oh, je had gezegd dat je geen telefoontjes wou hebben? Nou, dan moet je er voortaan maar bij zeggen dat dat niet voor mij geldt!... Dat is onzin, Theodore, ik bel je alleen als het dringend is, dat weet je heel goed!... Wat er dan nu zo dringend is? Dat zal ik je vertellen! Voor welke lellebel heb jij bij mijn couturier een zachtgroene blouse maat zesendertig gekocht?... Hoe ik daarbij kom? Omdat, toen ik hier binnenkwam, madame Yvette dacht, dat ik hem kwam ruilen!... Wie dat is, vraag je? Madame Yvette is hier de eerste vendeuse... Wat vendeuse is? Nou, zoiets als verkoopster, maar dan veel chiquer, meer een adviseuse. Maar daar gaat het me nu niet om, ik wil weten voor wie je die blouse gekocht hebt!... Wat zeg je? Voor je secretaresse!... Oh, die was jarig. En geef jij dat kind een blouse van Maison Antoine? En ik krijg altijd commentaar dat ik zoveel geld aan mijn garderobe spendeer?... Nee, nee, laat me uitspreken, ik begrijp nu ook waarom jij eergisteravond zo laat thuis was. Je had helemaal geen vergadering, maar je moest je cadeautje natuurlijk gaan brengen!... Still! Ik wil wedden dat er verder helemaal geen verjaarsvisite was, maar dat je een paar heerlijke uurtjes hebt gehad samen met juffrouw de Vries. Bovendien vind ik dat je de laatste tijd wel veel avondvergaderingen hebt. Dan zit je zeker ook bij juffrouw de Vries. ...Wat je anders moet doen? Gewoon thuiskomen bij je vrouw. ...Oh, daar vind je niets aan. Waarom niet, als ik vragen mag? ...Wat? Omdat ik altijd hoofdpijn heb. Vind je dat gek? Als jij thuis bent, kun je over niets anders praten dan over zaken, beursnoteringen, aandelen en obligaties. Daar zou zelfs een olifant hoofdpijn van krijgen. Maar daar wil ik het verder niet over hebben, ik zou je alleen willen verzoeken, als je je lieve juffrouw de Vries weer eens een blouse cadeau wilt geven, deze bij C&A of Miss Etam te kopen, dat lijkt mij duur genoeg voor zo'n juf! *(tegen Yvette)* Ik hoop dat ze mee zit te luisteren. Verder deel ik je mee dat ik voor de bruiloft van onze

Annelies me de duurste japon van dit modehuis zal aanschaffen en verder heb ik niets te zeggen. (*gooit de haak erop en praat verder tegen Yvette*) Madame Yvette, u heeft het gehoord, ik wil iets heel bijzonders voor de bruiloft van mijn dochter.

Yvette: Ja, mevrouw, maar gaat u eerst even zitten. Wilt u misschien een kopje koffie?

Jos: Heel graag, madame Yvette. (*Yvette in de telefoon*)

Yvette: Sylvie, wil je een kopje koffie voor mevrouw van Swinkelen brengen?... Dank je. Vraag ook of monsieur Antoine hier wil komen om de barones te adviseren.

Jos: Denkt u dat monsieur Antoine zelf zal komen om me te helpen?

Yvette: Natuurlijk madame, wij willen gewoon dat u op de huwelijksdag van uw dochter op één na de mooiste bent.

Jos: Waarom op één na?

Yvette: Omdat de bruid altijd de mooiste is.

Jos: O, ja, natuurlijk. (*Sylvie komt op met een blad met een kopje, suikerpotje en melkkannetje*)

Sylvie: Goedemorgen, mevrouw, alstublieft, een heerlijk kopje koffie.

Jos: Goedemorgen, liefje, dank je, daar ben ik echt aan toe.

Sylvie: Madame?

Yvette: Ja, Sylvie.

Sylvie: Monsieur Antoine komt zo, hij moest even wat veranderen in het ontwerp van het avondtoilet voor prinses Miranda.

Jos: Dé prinses Miranda?

Yvette: Ja, mevrouw, dat is een vaste cliënte van ons.

Jos: Oh, wat enig, komt zij hier wel eens in de salon?

Yvette: Nee, nee, monsieur Antoine gaat altijd naar haar toe. Sylvie, is Robert er al?

Sylvie: Ja, die is druk bezig aan de japon van lady Bickham (*Sylvie gaat tijdens het volgende gesprek aan het werk in de salon*)

Jos: Koopt lady Bickham haar kleren niet in Londen?

Yvette: Oh nee, sinds enige tijd is Her Ladyship een, ik mag wel zeggen, zeer vaste cliënte van ons.

Jos: Dat wist ik niet. (*Antoine komt op*)

Antoine: Goedemorgen, ma chere baronne, hoe maakt u het?

Jos: Uitstekend, monsieur Antoine, dank u.

Yvette: Mevrouw zoekt iets speciaals dat zij kan dragen tijdens het huwelijk van haar dochter.

Jos: Ja, monsieur Antoine, wilt u iets voor mij ontwerpen voor deze bijzondere dag?

Antoine: Natuurlijk, ma chere baronne, wanneer vindt het huwelijk plaats?

Jos: Over zes weken.

Antoine: Maar dat is impossible!

Jos: Niet mogelijk! Alles is geregeld, het stadhuis, de kerk, de receptie, de kaarten liggen klaar om verzonden te worden.

Antoine: Dat bedoel ik niet, madame, maar het is onmogelijk voor mij in zes weken iets te creëren wat bij deze zo gewichtige dag past.

Jos: Oh, wat moet ik nu beginnen? Ik moet toch iets nieuws hebben?

Antoine: Ma chere baronne, ik heb een voorstel.

Jos: Wat, monsieur Antoine?

Antoine: Weet u, ik ontwerp wel eens een robe zonder dat ik er een opdracht voor heb. Ik heb altijd een schetsboek bij me. Onlangs logeerde ik in Parijs bij ma cousine, H elene comtesse Rouge des Quais, die kent u ongetwijfeld?

Jos: Natuurlijk ken ik de charmante H elene, ik wist niet dat zij familie van u was.

Antoine: Het is toch werkelijk waar, maar daar gaat het nu niet om. Ik was dus bij haar in Parijs toen ik ineens inspiratie kreeg. Ik heb toen een beeldig toilet ontworpen. Echt een japon met esprit en ik wilde u voorstellen deze droom eens te passen. Ik noem het een droom en dat is het dan ook. Ik heb deze creatie niet voor niets "R eve d'une vierge" genoemd.

Jos: Oh, monsieur Antoine, wat heerlijk dat ik deze droom mag kopen!

Antoine: Het genoeg is geheel aan mijn kant, ma chere baronne. Mag ik u verzoeken naar de paskamer te gaan, dan zorg ik dat de japon van het atelier komt. Mademoiselle Sylvie, wil jij mevrouw assisteren?

Sylvie: Zeker, monsieur. Mag ik u voorgaan, mevrouw?

Jos: Natuurlijk, kindje. Oh, ik ben zo opgewonden! Ik, in een "R eve d'une vierge". *(Jos en Sylvie gaan af)*

Yvette: Over welke jurk heb je het?

Antoine: *Wacht maar af. (gaat naar de telefoon en draait een nummer)* Robert, breng even de "R eve d'une vierge" hier! Wat weet je niet wat ik bedoel? Een van die drie jurken die we toen voor de zingende zusters gemaakt hebben en die nooit zijn afgehaald. Nee, idioot, niet alle drie! Eentje natuurlijk! Ja, nu direct. *(legt de telefoon neer)*

Yvette: Allemachtig! Bedoel je die? Hoe durf je!!!

Antoine: Die moet ik toch ook kwijt.

Yvette: Wie is in hemelsnaam die nicht in Parijs? Die comtesse, waar je het over had?

Antoine: Ik moet toegeven dat het een comtesse is, en dat ze niet in Parijs, maar in Amsterdam woont.

Yvette: Idioot, die je bent! Nou weet ik het! Je had het over Rooie Leentje van de wallen!!

Antoine: Juist, had ik het mooi vertaald of niet?

Yvette: En zij deed net of zij d'r kende.

Antoine: Je weet toch wat een snob het is, je hoeft maar met een titel te zwaaien en zij is ermee op school geweest. *(Robert komt op met de jurk. Van deze jurk moeten drie exemplaren zijn die onderling verwisselbaar moeten zijn)*

Robert: Bedoelt u deze, monsieur?

Antoine: Precies, Robert, nog steeds een prachtig ontwerp, vind je niet?

Robert: Zeker, monsieur, maar ik ben er wel op uitgekeken. Ze hangen er zeker al twee jaar!

Antoine: Minstens! Maar het is echt een tijdloos model.

Robert: Hoe noemde u het toch?

Antoine: "Rêve d'une vierge"!

Robert: Wat betekent dat??

Antoine: Droom van een maagd!

Yvette: Wat is dan de droom van een maagd?

Antoine: Die maagdelijkheid kwijt te raken natuurlijk!!

Robert: Dat lijkt me heerlijk!

Antoine: Hoor hem!!

Robert: Heeft u me verder nog nodig, monsieur?

Antoine: Jazeker. Dat ding past natuurlijk van geen kant. Je zal hem wel moeten vermaken.

Robert: Voor wie is hij dan?

Yvette: Schrik niet, Robert, monsieur Antoine is bezig dit ding, deze rêve, aan barones Swinkelen van Maasdam te verkopen.

Robert: Allemachtig!! Ik geloof dat ik vlugger een nieuwe kan maken dan deze voor haar te veranderen.

Antoine: Welnee, ik moet deze kwijt, bovendien kunnen veranderkosten ook leuk oplopen. Madame Yvette, wilt u la baronne even helpen met passen?

Yvette: Natuurlijk. *(gaat af met de jurk)*

Antoine: Robert, wat zie je er moe uit, ben je niet lekker?

Robert: Nee, monsieur, ik heb vannacht slecht geslapen.

Antoine: Hoe kwam dat?

Robert: Sylvie heeft gisteravond bij me gegeten en daarna hebben we nog heel lang zitten praten.

Antoine: Wat hebben jullie in hemelsnaam s'nachts te bepraten? Jullie zien elkaar de hele dag.

Robert: We hadden het over de liefde, monsieur.

Antoine: Ben je dan verliefd op haar?

Robert: Nee, maar zij wel op mij!

Antoine: Ja, dat is vervelend. Heb je haar dat verteld?

Robert: Ja, en ik heb haar ook verteld dat het nooit wat kan worden tussen ons.

Antoine: Ben je verliefd op een ander?

Robert: Ja, monsieur.

Antoine: Ken ik haar?

Robert: Ja, monsieur, heel goed.

Antoine: Op wie dan?

Robert: Dat kan ik u echt niet vertellen, monsieur.

Antoine: Onzin, beste jongen, je kunt mij alles vertellen. Ik ben niet alleen je baas maar ook je vriend en ik wil je graag raad geven.

Robert: Dank u, monsieur, maar ik durf het echt niet te vertellen aan u.

Antoine: Waarom niet? Ben je bang voor me?

Robert: Oh nee, monsieur, integendeel!

Antoine: Nou dan!!

Robert: Toch maar niet, monsieur. *(Jos komt op in een jurk die niet past, gevolgd door Yvette en Sylvie)*

Antoine: Oh, lieve mevrouw, wat ziet u er beeldig uit in deze droom! Vindt u niet, madame Yvette?

Yvette: Prachtig, werkelijk prachtig! Ik vind het een beetje sneu voor uw dochter.

Jos: Sneu voor mijn dochter, hoezo?

Yvette: Omdat op haar grote dag alle ogen op u gericht zullen zijn.

Jos: Oh, denkt u dat?

Yvette: Beslist! En het gekke is, toen ik deze creatie zag, ik gelijk dacht, dit is echt een robe voor barones van Swinkelen.

Jos: Werkelijk?

Yvette: Ja, ik heb het geloof ik nog tegen mademoiselle Sylvie gezegd.

Sylvie: Ja, ik hoor u nog zeggen, deze droom is alleen geschikt voor de barones.

Antoine: Heeft u al in de spiegel gekeken, mevrouw?

Jos: Nog niet goed, lieve monsieur Antoine.

Antoine: Dat moet u dan eerst doen. *(gaat samen met Jos naar spiegel)*
En, wat vindt u ervan?

Jos: Werkelijk een droom, maar hij zit wel wat strak onder de armen.

Antoine: Dat is geen probleem, dat verandert onze Robert wel voor u, hè, Robert?

Robert: Natuurlijk, monsieur, dat is een kleinigheid. Ik zal gelijk even aantekenen - U permitteert, mevrouw?

Jos: Natuurlijk. *(Robert gaat met krijt op de jurk staan tekenen)*

Robert: Zit de japon verder goed, mevrouw?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto